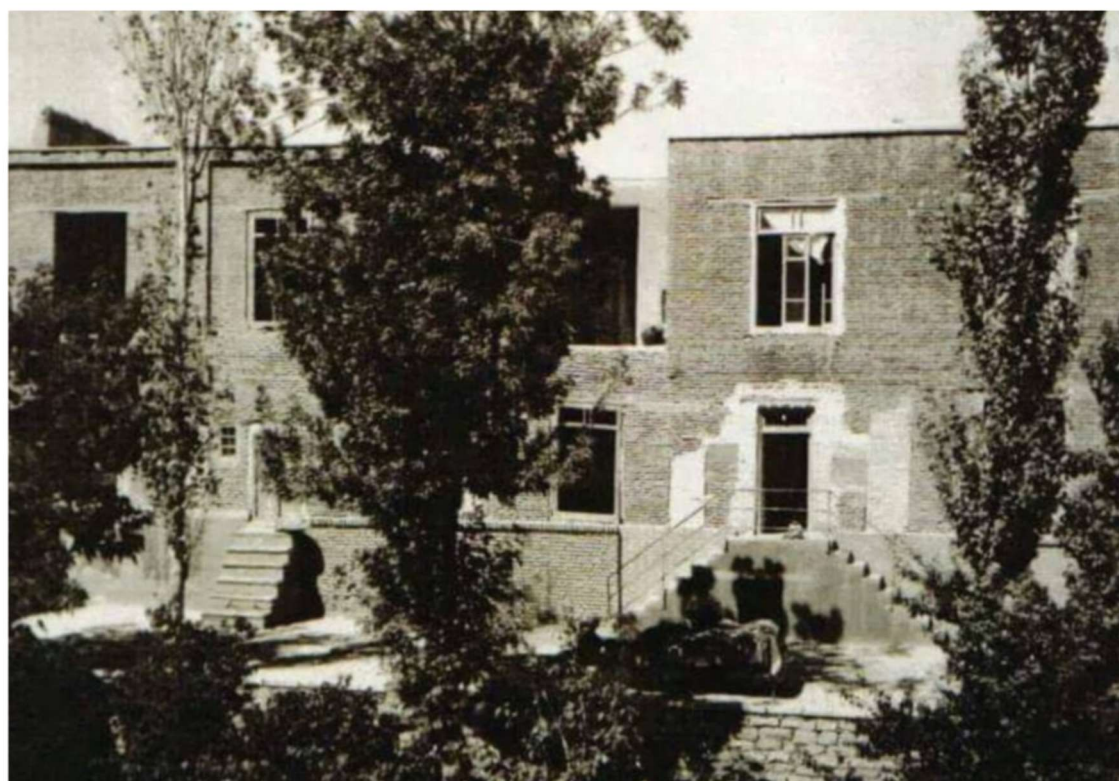

بیرهوهری: نووسینی په روانه نه حمه دین

مائی پیغه مبهری کوردان (پیشه وای نه مر)

بیرهوه‌ری: نووسینی په‌روانه ئه‌حمه‌دین

مالی پیغه‌مبه‌ری کوردان (پیشه‌وای نه‌مر)

به‌شی ۱

له گێژاوی هه‌ست و بیرم دا، له رابردووی وونم دا،
له خه‌یالی بلاوم دا، له خه‌ونه‌کانم دا، له
شوینیک ده‌گه‌ریم .

دوور دوور ده‌روانم! وه‌ک تارماییک ...

داوینی کراسی نه‌نکم گرتوه و ده‌گریم و
ده‌پاریمه‌وه به جیم نه‌هێلی و له گه‌ل خوی
بمبات. ده‌لیم نه‌نه گیان به‌خودای قه‌ولت
پیده‌ده‌م عاقل دانیشم و هه‌لبه‌ز دابه‌زی نه‌که‌م.

نه‌ ده‌ست له هه‌یج شتییک ده‌ده‌م و نه‌ ده‌ستی بۆ ده‌به‌م!

نه‌نه له گه‌ل خۆتم به‌ره به‌سه‌ری بابم نالیم وه‌ره‌ز بووم، نالیم هه‌سته بچینه‌وه مالی!

ده‌لی: دلم نایه دلت بشکینم هه‌سته ساز به. وه‌ری ده‌که‌وین.

نه‌نکم ده‌لی: په‌پوو مینا دیاره خوشکه‌زامة به‌لام به‌قه‌را که‌ریمی بابت خۆشم ده‌وی ئاخر بۆ خۆم شیرم
داوه‌تی له گه‌ل که‌ریمی خوشک و بران، (که‌ریم ئه‌حمه‌دین وه‌زیری پۆست و تیله‌گراف و تیله‌فونی کۆماری
کوردستان).

هیدی هیدی به پی من وهری ده که وین.

ده گهینه قولکه ی که ران له قه راغ بیستانه کان له بن چناره کان چند که راپوه ستاون و خه ریکی مل و مویه ن، به کلکیان میشی له خویان دهرده که ن. ده ئیم نه نه گیان بو ئیره هه میسه که ر لپی راده وهستی؟ ده ئی: رۆله له گونده کان را به باری ئه و که رانه کا و ئوردووی تهن دووری دین و ده ی فرۆشن، ئه وه بویه لیره راپوه ستاون ئیره قه راغ بیستانه و شینا وهرده بوخویان ده حه سینته وه.

ده گهینه پردی تازه دوو سی به ردان له چۆمی داویم.

له چوارچرایه تاوئیکی خوش نه نکم ئیزنم ده دات سواری پشتی شیره کان بم. دوا ی چوارچرایه ده چینه شه قامی شیر و خورشیدی.

تاو ناتاوئیک نه نکم راده وهستی ماندووی ده حه سینتیته وه.

ده گهینه مالی وهره هرام (فه رمانده ی پادگانی مه هاباد و هه مه کاره ی شار).

خۆم له پشتی نه نکم ده شارمه وه ئاخر زۆر له و سه ربازانه ی بهر ده رکی مالی وهره هرام ده ترسیم.

هه موو کلاوی ئاسنیا ن له سه ره و ته فه نگیکیا ن به ده سه ته وه یه و لووله که ی رووی له خه ئکیه. چند سه رنیزه یان به لاته نیشتیته وه هه لاوه سراوه. زۆر به تووره یی چاو له خه ئکی ده که ن.

نه نکم ده ئی نازانم بو ئه وهنده ترسه نوکی؟

ئاخر تو پیتم بلی سه رباز چکاریان به تو داوه؟

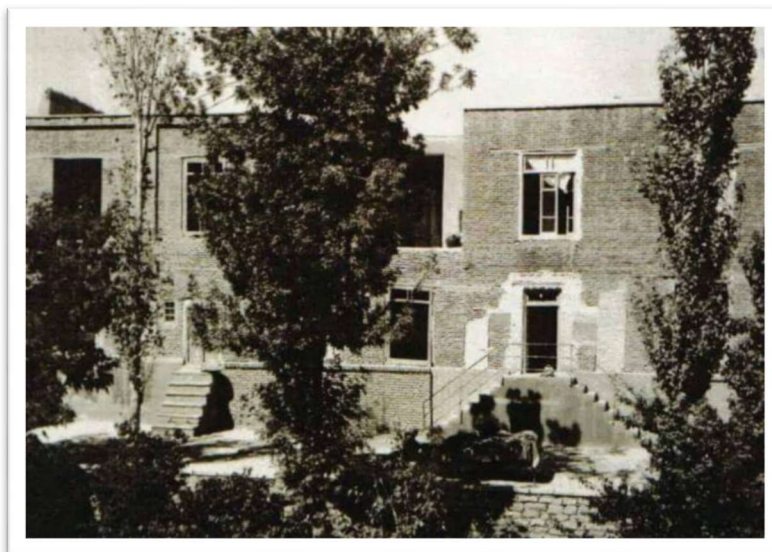
ده ئیم: نه نه گیان به ده نگه بهرز پشت و په قی له مندالان ده که ن و هه لده به زمه وه، هیندی ک جاریش به ته ئی مندالان ده بین ره پیان ده ئین.

به و نه قل و باسه ده گهینه ده رکه گه وره که ی مالی پیشه وای نه مر واته مالی پوره مینایه .

دوو خواجانیه ی له دوولای ده رکه که یه.

نه نکم ته ق ته قانه لیده دات. کارداری مالی ده رکه مان لیده کاته وه.

له دهستی چه‌پ دارینکی عه‌ره‌ری
 بالابه‌رزی لێیه. له نیوه‌راستی
 هه‌ساری له لای هه‌وزه‌که
 په‌روین خانم و سه‌هیل خانم
 راوه‌ستاوان بۆلامان دین. ئامیزم بۆ
 ده‌گرنه‌وه ده‌لین په‌پوو ئه‌وه هاتی
 هه‌ک به‌خیر بی یا خوا نه‌بی
 به‌قاتی. چاویان لیده‌که‌م نازانم
 کامه‌یان په‌روین خانمه و کامه
 سه‌هیل خانمه؟

به ناز و نیم ناز ده‌لیم دیسان ناتان ناسمه‌وه! ئاخ‌ر ئاوال دوانه‌ن. پیم پیده‌که‌نن، به‌کیان ده‌لێ ئه‌گه‌ر بلێی
 کامه‌مان په‌روین و کامه سه‌هیلین ئادامسیکی خروس نیشانته ده‌ده‌یی.

هه‌لده‌به‌زمه‌وه ده‌لیم ده‌بی ده‌ستاوان چا و لیبکه‌م!

هه‌ردووک له قاقایه ده‌ده‌ن ده‌لین هه‌ک چه‌ند وریای په‌پوو!

ئاخ‌ر قامکی نیوه‌راستی سه‌هیل خانم نیشانیکی لێیه. له ئامیزم ده‌گرن و ریکم ده‌کوشن و ئادامسی خروس
 نیشانی خرم ده‌ده‌نی، پر به‌زارمه، له پێشدا تامه شیرنه‌که‌ی ده‌مژم، دوايه نه‌رم نه‌رم ده‌ست ده‌که‌م به
 جووتنی و پۆلک هه‌لدانی. له پر په‌روین خانم ده‌لێ ئه‌ی هاوار پووهره هاجه‌ر ببووهره زۆر سه‌ر قالی په‌پووی
 بووین فه‌رموو فه‌رموو .

ده‌ور تا ده‌وری هه‌ساری خشتی سووری چوار گوشه تیگیراوه، نیوه‌راستی هه‌ساری دار و گولێکی زۆری
 لێیه، له لای راست ده‌رکی ته‌ویله‌یه و پر له مانگا و گامیش.

کاردارای مالی قۆچاخه‌ی به‌ستوووه و به‌ره‌هه‌لێنه‌ی له خۆی داوه، به‌سه‌تلیک شیرینی تازه که هه‌لمی لێ
 هه‌لده‌ستی دێته ده‌ری.

له سه ره وهی چه ساری له شهش پلیکانان وه سه ره ده که وین غار ده ده مه سه ره چهوزه چکۆله به ردینه که،
 ئاو به جوگیکی باریکدا له ئه شکه وتی بن بینا که دیته نیو چهوزکه و لهوی را ده چیتته چه ساری . هه مووی
 شوره کاتی سووره وه ک گراوان.

ده ئیم: نه نه من لیره بوخۆم قوماری ده که م ئیزنم بده. ده ئی: باش به لام په پوو ئاگاداری خۆت به له
 چهوزه که ی نه که وی ده خنکی.

نه نکم به جیم دیلی و ده چیتته سه ری.

ده ست و دم و چاوم ده شۆم به لام ئاوه که تامی خوش نییه. ده چه چه ساری هیندیک گوئی ورد
 لیده که مه وه ده چه وه ژووری وه ک هه می شه به تر سه وه ده چه ئه شکه وته که ی بن پلیکانان، تاریک و
 به سامه ئاخر ده ستم ناگاته کلیلی به رقی چرا که هه نکم، بویه هه ره له وی گوئه کان به ئاوی داد ده م و به
 غاردان ده گه ریمه وه لای چهوزه که ی چه ساری و چاوه پروان ده بم گوئه کانم بینه ده ر.

زۆر ناکیشی دانه دانه گوئه کان به ریز به دوا ی یه ک دا دینه نیو چهوزه که و ده یانگرمه وه، ده سته که م به
 چه پله لیدان و هه ئبه زدابەزی، تا هیلاک و شه که ت ده بم ئه و کاره ی دوویات ده که مه وه، ماندوو نابم نا!
 له سه ری را بانگم ده که ن په پوو په پوو وه ره ئیواره یه شتیکی بخۆ.

به غاردان ده چه پی شخانه ی خواری، به لام وه ک هه می شه لاقم له حاست ده رکه کریمی ره نگه که ی که
 هه می شه داخراوه شل ده بیته وه.

زۆرم پی خوشه بزنام بو ئه و ژووره هه موو ده می ده رکه ی ده خراوه؟

بیره وهی (به شی ۲)

مائی پیغه مبهری کوردان (پیشه وای نهمر)

به قه له شتیکی باریک دا چاو له ژووری ده کهم له نیوه راستی ژووره که میژیکی درێژووکهی لئییه و له سههر میژه که بووخچه و کهوش و جل و بهرگیکی زۆر و چهند چه مه دان داندراوه، گه لیکم پیخوشه بزانه نه وانه چن؟ به لام پرسیاره کانم بی ولام ده میننه وه. (وادیاره یادگارێکانی عیسمهت خانمی جوانه مه رگ بوون).

ده چمه لای نه نکم پوره مینا ماچم ده کات. مه جوعمیک که ره و ههنگوین و ماست و په نیر و نانی تازه دین، ئیواره خوانیکی خوش و به تام. ورده ورده خه ریکی خواردن ده بم، پوره مینا ده لی نه وه بو ده لی چۆله که ی چینه ی ده که ی پاروویکی باش بگره.

نه نکم ده لی رۆله مینا گیان په پوو پارۆکانی زۆر وردیلانه ن نازانم چۆن تیر ده بی؟. دوایه چاییکی له نیو ئیستکانه قه دباریکه کاندایه خومه وه و قوونه ده ی ده کهم بو نه و ژووره ی که نیوی ژووری رادیوییه و ده روانیته هه ساری. رادیوی لئییه سه رپوشیکی گولدۆزی کراوی پیدادراوه. گه رچی زۆرم پیخوشه دهستی تیوره ده م به لام قه ولم به نه نکم داوه که عاقل بم و دست له چش نه ده م!

دیمه وه لای نه نکم و پوره خانم داده نیشم. نه و جار کارداری مائی مه جوعمیک دینی له سهری هاروی ئالقه ئالقه کراو، شووتی قاش قاش و چهند هیشوو ترپی شیرن و خوش داندراوه. ناب کاتی هاروی خواردن خرمه له زارم بی، ئاخه نه نکم ده لی کچی عاقل ده بی ئارام شتان بخوات.

نه نکم و پوره خانم سه ریان گه رمه به قسه کردن وه ک دایک و کچان قسه یان زۆره، پیکه وه.

ده چمه ژوورێکی گه و ره په نه ره کانی ده روانه چۆم و گۆمی قازی. کتیبخانه یه کی گه و ره ی لئییه! به نووی چوار قامکان له هه وه لی را تا ئاخری چهند جار ده ستیان پیدادینم، هه ستیکی خوشه، له دلم دا ده لیم خۆزگه ده متوانی بیان خوینمه وه. تابلۆ هه لاره سرون به لام خو من نازانم کین؟ ده ستیک مۆبلی جوان له وی داندراوه، له سههر هه موویان به نۆره داده نیشم. چاو له سه عاته گه و ره که ی ده کهم که ده لی دینگ دانگ دینگ، به هه وای ده نگه که ی سه رم ده له نگینم و له سههر په نه جهی پیم هه لدهستم وه سه ما ده کهوم، جهزم ده بم!

له‌ په‌نجه‌ره‌ی را ده‌روانمه‌ چۆمی که ئارام و هیدی رپی داگرتوه ، چند قاز و مراوی مه‌له‌ی ده‌که‌ن. ژنان خه‌ریکی خوری شوشتن، به‌ کوتکان وپی که‌وتون و تاق و جووت لی ده‌ده‌ن. دیمه‌ ده‌ری ده‌لیم نه‌نه‌ گیان که‌نگی ده‌توانم کتیبان بخوینمه‌وه؟ په‌روین خانم ئه‌و قسه‌ی منی زور به‌ دلّه‌ ده‌ستم ده‌گری ده‌مباته‌وه لای کتیبه‌کان ده‌لی په‌پوله‌ تو گه‌وره‌ به‌ ده‌رسی بخوینه‌ جا وهره‌ کتیبان بخوینه‌وه. خۆزگه‌ ده‌خوازم زوو گه‌وره‌ بم، خۆزگه‌....

ئینجا بۆلای چه‌پی مالی دیم، به‌ره‌ه‌یوانیکی چوارگۆشه‌یه‌ نیوه‌ی میچه‌که‌ی داره‌را کراوه‌. له‌ وئرا پلیکان ده‌خۆن بۆ خوارئ دیویکی زور گه‌وره‌یه‌ پیدیه‌لین مه‌حکه‌مه‌ که‌ له‌لای پشته‌وه‌ را ده‌روانیته‌ هه‌ساریکی چکۆله‌ و به‌ ده‌رکیکی دا ده‌چیته‌ مالی پووره‌ خه‌جی قسه‌خۆش و میهره‌بان و له‌سه‌ر دلان، واته‌ دایکی سه‌عیدخانی هوماپوون.

پووره‌ خه‌جی هه‌رکه‌س ده‌بینئ ده‌لی تۆقی سه‌رم به‌قوربانت بی، (خوشکی پیشه‌وای نه‌مه‌). له‌ مه‌حکه‌مه‌ی را به‌ پلیکان ده‌چمه‌وه‌ هه‌ساری به‌لام بالام کورته‌ و پلیکانه‌کان بلیندن، زور جار که‌م ده‌مینئ به‌سه‌ر مه‌قولات خللور ببه‌وه‌ هه‌ساری. له‌ هه‌ساری به‌ نیو دار و درخت و گولاندا ده‌گه‌ریم. گوئ ده‌ده‌مه‌ ده‌نگی چوئله‌ که‌کان، په‌پوله‌کانی سه‌رگولان ده‌بژیرم، هه‌ئده‌فرن ، له‌گه‌لیان بال ده‌گرم ، له‌ زه‌رگه‌ته‌ و ژه‌نگه‌سووران ده‌ترسیم...

تاویک له‌ لیواری هه‌وزه‌ گه‌وره‌که‌ی نیوه‌راستی هه‌ساری داده‌نیشم. ئه‌و چه‌رخ و خوله‌ کاری هه‌میشه‌یی منه‌ له‌ مالی پووره‌ مینا. ئیواری دره‌نگانیک له‌ خانه‌خوی خودا حافیزی ده‌که‌ین. ده‌سکیکم گوئی جوان بۆ لیده‌که‌نه‌وه‌ و چند کوته‌ پارچه‌ی جوانی ئاله‌بووکم ده‌ده‌نی. ده‌ستی نه‌نکم ده‌گرم بۆ لای مالی وه‌ری ده‌که‌وین.

ده‌لیم نه‌نه‌ گیان دیتت چند عاقل بووم ؟ که‌نگی دیسان دینه‌وه‌ مالی پووره‌ مینا ؟...

ئیتا که‌ بیر ده‌که‌مه‌وه‌ شانازی ده‌که‌م که‌ به‌سه‌دان جار ته‌وافی مالی پیغه‌به‌ری کوردان پیشه‌وای نه‌مرم کرده‌. خۆشحالم که‌ ته‌واوی که‌لین و قوربینی مالی پیغه‌به‌ری خۆم و کوردانم به‌ بیرم ئه‌سپاردوه‌. شانازی ده‌که‌م که‌ ده‌ستم له‌ کتیبه‌کانی پیشه‌وای خۆشه‌ویست داوه‌.

گه‌لیک شادم که له‌و بینایه‌ کایه‌م کردوه. به‌لام هه‌زاران خۆزگه‌ عاقلی وه‌م ده‌بوو خۆلی حه‌ساری نه‌و بینایه‌م هه‌نده‌گرت و هه‌موو رۆژی وه‌ک کل له‌ چاوانم ده‌کیشا.

مالی پوره‌ مینا دوايه‌ چۆ تارانێ و له‌وی ده‌ژیا تا ده‌هاته‌وه‌ سابلانغی ده‌مان دیت. مالم که له‌ ته‌په‌ی قازی سازکرد له‌ گه‌ل په‌روین خانم و منیر خانم و شاسولتان خانم خیزانی حه‌مه‌حوسین خان پیمه‌وه‌ هاتن. ئاخیرین جار سالی ۱۳۶۷ی هه‌تاوی که نه‌خۆش بووم بۆماوه‌ی دوو مانگ لاقم نه‌رزی نه‌ده‌گرت دوکتوران نیگه‌ران بوون که فه‌له‌ج بم، دایکم ئاگاداری لیده‌کردم. پوره‌ مینا هات سه‌ری دام بۆ نه‌هاری دایکم سه‌ر و پیتی لینابوو له‌ لامان ماوه‌ و فه‌رمووی سه‌ید زاده‌خانم یه‌ک ئیستکان شیر له‌ سه‌رو پیکه‌ی بکه‌ تام و ره‌نگی خۆشتر ده‌بی.

ئێستا هه‌روه‌خت سه‌روپیی ساز ده‌که‌م حه‌تمه‌ن شیرێ تیده‌که‌م و یادی پوره‌ مینا شازنی کوردستان ده‌که‌م.

یادی به‌رز و پیروزی بی.

بیره وه‌ری (به‌شی ۳)

مالی پیغه‌مبه‌ری کوردان (پیشه‌وای نه‌مر)

ئاخرین دیداری خۆم و پووره مینام هیچکات له‌بیر ناچی. زۆر نه‌خۆش بوو هینابوو یانه‌وه سابلانگی، وادیار بوو دوکتوران له‌چاک بوونه‌وه‌ی ناهومید بپوون و ده‌ستیان لی شوشت بوو. ئاگادار کرام پووره مینا هاتۆته‌وه و مالی موورتووزخانی سه‌وله‌تی که‌چۆل بوو (سه‌رت‌تر له‌چوار ری ئازادی) رایان خستوو و پوره مینا له‌وییه.

چوومه خزمه‌تی به‌لام به‌داخه‌وه نه‌یناسیمه‌وه. رۆژیکی ناخۆش، دیداریکی دلته‌زین، هه‌ستییکی پر ژان. حالی زۆر خراب بوو. دوا‌ی دوو رۆژ له‌ئاخرین دیدارم به‌فریکی زۆر باری بوو ته‌له‌یفوونیان لی کردم که‌پووره مینا کۆچی دوا‌ی کردوه و بۆه‌تاهه‌تایی به‌جیی هیشتووین. کۆچی شیره‌ژنیکی به‌وره و مه‌زن، شازنی گه‌لی کورد. خۆشه‌ویستی پیشه‌وای نه‌مر.

هه‌وائیکی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر دلته‌زین که‌تاساندمی. بۆم گرینگ نه‌بوو به‌فر باریوه و سارد و سۆله. وه‌ری که‌وتم و له‌به‌خاک ئه‌سپاردنی له‌گۆرستانی بداغ سوئتان به‌شداریم کرد. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی له‌وریو و په‌سمه‌دا بووین زۆر که‌م بووین! چون من دلنیا بووم ئه‌گه‌ر خه‌لک ئاگادار کرابان جه‌ماعه‌تیکی زۆر به‌شداریان ده‌کرد. پرسیارم کرد و لامیان داوه بۆیه خه‌لکمان ئاگادار نه‌کردوه بۆ وه‌ی که‌لاوه‌کانی شاری به‌شدار نه‌بن و گرفتیان بۆ پیش نه‌یه‌ت.

دوو‌باره چوونه‌وه بۆ مالی پیشه‌وای نه‌مر و پیداجوونه‌وه به‌بیره‌وه‌ری رابردووم بۆم ببوو به‌ئاواتیک. به‌سه‌دان جار به‌کۆلانی ئه‌و کۆشکه‌دا تێپه‌ریم. به‌لکوو، به‌لکوو ته‌نیا جارێکی دیکه‌ بچمه ژووری ئه‌و بینایه. هه‌موو کاتی فرمیسک له‌چاومدا قه‌تیس ده‌بوو که‌ده‌روازه‌گه‌وره‌که‌ نه‌ماوه و به‌خشت هه‌لچندراوه. داوه‌عه‌ره‌که‌ به‌لای گه‌لیک به‌رز بووه.

هه‌موو جارێ خۆزگه‌م ده‌خواست که‌وه‌ک په‌پوله‌ بائم گرتبایه و میوانی ئه‌و داوه‌ بالابه‌رزه‌ بوایه‌م و له‌وی‌را تیر به‌دل‌م روانی‌بامه‌ قیبله‌ی ئاواتم!

زۆر جار له خه یالندا به نه نکم ده کووت نه نه گیان تکایه دهستم بگره ته نیا بۆ جارێکی دیکه هاوړیم به بچینه ژووری. به لām هه یهات

نازانم بلیم باشه؟ خراپه؟ به لām مرۆفیکم ئه گهر بیرۆکێک چوو نیو میشکم ده رهینانی دژواره! بریارم دا که بچمه وه مالی پیشه وای نهمر، بچم بیره وهری یه کانی رابردوو زیندوو که مه وه، هه چی ده بی با بی.

جارێک چوومه مانیکی دراوسی مالی پیشه وای، تکام لیکردن ئیزنم بدن بچمه سه ربانی و کۆشکی ئاواتم چا و لیبکه م که به خۆشحالی یه وه ئیزنیا پیدام. چووم و چهند وینه م له دووره وه هه لگرت، به لām کۆل و کۆی دلم دانه مرکا.

من ئه وه م نه ده ویست، ده مه وه ویست بۆ جارێکی دیکه له پلیکانه کان وه سه ر که وم، ده مه وه ویست ته نیا بۆ یه ک جاری دیکه دم و چاوم به ئاوی که ریزه که بشۆم، ته نیا گۆلێکی چکۆله به ئه شکه وته که دا به ری بکه مه نیو حه وهزه چکۆله که، بیگرمه وه و له نیو قزه کانی نیم و خۆمی پێ جوان که م.

له دلمدا شای ده گه را که له سه ر خشته چوار گۆشه کانی حه ساری جه غزی خه سته کینی بکیشمه وه و به لاقه نه خۆش و ماندوو که م بۆ ماوه ی چهند خوله ک به یادی رابردوو خه سته کینی بکه م. ده مه وه ویست ئه و ئاواته و ئه و دیداره نه به مه بن گلی!

بریارم دا له بنه ماله ی پیشه وای ئیزن وه ربگرم به لām دل نیگه ران بووم که گوی بیستی وشه ی (نا) بم. به خۆم کووت که نگێ په پوله شیت و شوره کان بۆ گه شت و گوزار له کێو و باخ و کۆشکان ئیزن وه ر ده گردن؟

که نگێ په پوله شیت و شوره کان بۆ زیاره تی شه م له گری ئاگر ده ترسین؟ نه یه اهت تیدا چوونه. مه گه ر نالین ته مه نی په پوله کان سی رۆژه؟ ئه ی بۆ به بی گه یشتن به ئاواته کانیا چا و لیک بنین؟ ئینجا له سه ر ئه و بیر و باوه ره بریارم دا که بچمه ئاخیرین زیاره تی مالی پیغه مبهری کوردان و چووم

بیره‌وه‌ری (به‌شی ٤) و‌کو‌تایی

مالی پیغه‌مبه‌ری کوردان پیغه‌وای نه‌مر

وه‌ک باس‌م کرد، ده‌میک بوو له‌ خو‌م گرتبوو بچمه‌ زیاره‌تی مالی پیغه‌وا و‌حه‌ج و‌عومره‌ی ئاینی خو‌م به‌ جی بینم. له‌ هه‌رکه‌سم پرس‌ی و‌ په‌نام بو‌ هه‌ر که‌س برد چو‌ن ده‌کری ئیزنی چوونه‌ ژووری هه‌ره‌می پیرو‌ز وه‌رگرم؟ بی و‌لام مامه‌وه‌.

ئاخر بریارم دابوو و‌ قه‌ت منیش ئه‌و که‌سه‌ نیم له‌ بریار ده‌رچم و‌ لاده‌م! هاتم و‌ بو‌ خو‌م به‌ خو‌م کوت باشه‌ په‌روانه‌ بو‌ نایه‌ی بو‌ تاقیکاریش بی، ئیستخاره‌یه‌ک له‌ دیوانی شاعیران بگری‌یه‌وه‌؟ چاوم چوقاند و‌ ده‌ستم له‌ نیو‌کتیبان گپرا، راست (دیوانی ئاوات)ی مامو‌ستا سه‌ید کامیل ئیمامی م وه‌به‌ر ده‌ستی هات. به‌ سلاو بو‌ جه‌نابی کاک سه‌ید کامیل کتیبم کردوه‌ و‌ راست ئه‌و چه‌ند به‌یته‌ی خواره‌وه‌م که‌وته‌ به‌رچاو... ((من ده‌ئیم مه‌سکه‌ن و‌ ئارامگه‌ی جانانه‌ ده‌چم.

ئه‌و ده‌ئی سه‌ر به‌ سه‌ری تیک‌چوو‌ه، و‌یرانه‌، نه‌چی

له‌وه‌موو چوون و‌ نه‌چوونه‌ سه‌ری سو‌رما کامیل .

من ده‌ئیم جوانه‌ ده‌چم، ئه‌و ده‌ئی وا جوانه‌، نه‌چی)))

به‌لام من بریارم دا که‌ جوان و‌ پیرو‌زه و‌ ده‌چم. له‌ گه‌ل ئازیزیکم به‌ دله‌ راوکیتی زور به‌ره‌و قیبله‌ی ئاواتم وه‌ک مالی پیغه‌وای نه‌مر وه‌ری که‌وتین. ئه‌و ئازیزه‌م ده‌یزانی که‌ بریارم داوه‌ بچم و‌ هه‌ر ده‌چم، بو‌یه‌ دئی نه‌هات به‌ته‌نی برۆم. سپاسی ده‌که‌م.

هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی له‌ پێشدا باس‌م کرد، له‌ کابه‌ی کوردایه‌تی و‌ کو‌مار ده‌رکینک نه‌ماوه‌ که‌ لێ بجی ژووری! ته‌وافم کرد به‌ لکوو شوئینیک بدۆزمه‌وه‌ و‌ پێیدا برۆمه‌ ژووری هه‌ره‌می پیرو‌ز، به‌لام به‌داخه‌وه‌ نه‌گونجا.. چووبینه‌ مالی ئاشناییکی جیرانی کو‌شکی چۆلی پیغه‌وای، تکام کرد به‌ بانی ئه‌وان دا بچمه‌ خواری، به‌ خو‌شحالی‌یه‌وه‌ ئیزنی بی داین.

که‌لکم له‌ نێردیوانیکی کۆنی نیوته‌ئه‌هه‌له‌هه‌له‌هه‌رگرت که‌هه‌رده‌م ئیمکانی هه‌بوو ته‌له‌ بشکی و به‌ریمه‌وه‌، به‌لام وره‌م به‌رز بوو و هه‌رچۆنیک بوو وه‌سه‌رکه‌وتم.

به‌داخه‌وه‌هه‌لکێشان و چوونه‌ خوار به‌و نێردیوانه‌ و له‌و دیواره‌ بئینده‌ گه‌لێک دژوار و مه‌ترسیدار بوو. که‌ سرنجم دا نێردیوانه‌ که‌ هه‌ر نه‌ده‌ گه‌یشه‌ ئه‌رز و پای هه‌ر له‌ هه‌وادا بوو. هه‌ر له‌ بانی را‌یه‌ک دوو وینه‌م هه‌لگرت.

ئازیزی هاوڕێم زۆری حه‌ول دا وازی‌نم و لێی گه‌ڕیم، به‌لام ده‌بوو تا ئاخری هێل بچم. کوتم گیانه‌ من پیموایه‌ نه‌وومی سه‌رپێ بیناکه‌ تیک قرماوه‌ به‌ دئنیای لای خواری ماوه‌. هاتمه‌ لای کۆلانه‌که‌ و نێردیوانیکی دیکه‌م به‌ دیوارپه‌نا له‌ گه‌ل هاوڕێیه‌کم وه‌سه‌رکه‌وتین به‌ هه‌ر چه‌مه‌سه‌رێک بوو نێردیوانمان هه‌لکێشا و نخونی ئه‌و دیویمان کرد. که‌ چووینه‌ خواری ئه‌وی مالی پیشه‌وای نه‌بوو که‌ دیتبووم و له‌ زه‌ین و بیرم دا مابوو، ته‌نیا زه‌مینیکی به‌تال بوو که‌ له‌ نیوه‌راسته‌که‌ی داره‌ هه‌نجیرێکی لێ بوو که‌ به‌راستی وه‌ک شیت و دیوانه‌ییکی پرچن لق و پۆی په‌رش و بلاو ببۆوه‌ و گه‌یشه‌ت بۆ سه‌رئه‌رز.

به‌هه‌ر جوړیک بوو له‌ بن داره‌ هه‌نجیره‌ی رهد بووین. ده‌ترساین هه‌نگاو باوین چون نه‌مان ده‌زانی هه‌نگاوی دواتر تووشی چی ده‌بین؟ شوکور مابه‌ینی ئه‌و زه‌مینه‌ و هه‌ساری مالی پیشه‌وا دیوارێک نه‌بوو لانیکه‌م وادیاری ده‌کرد که‌ نییه‌. پنیویست به‌ نێردیوانیش نه‌بوو چون زه‌مندی گایێکی زۆر تا به‌ژنی هه‌ستا بوو، وادیار بوو گه‌لێک ساڵه‌ به‌هار و پاییزی تێپه‌راندوه‌ و زه‌مهند و ئیشکه‌لی له‌ سه‌ر یه‌ک که‌ئه‌که‌ بووه‌.

بۆم قبوول نه‌ده‌کرا که‌ ئه‌وه‌ی ده‌ی بینم هه‌مان کۆشکی جارانه‌! هه‌ر له‌به‌رخۆمه‌وه‌ زکر و فیکرم ده‌کرد، وه‌ک ده‌رویشیک که‌ بۆ دیداری پیری خۆی هات بێ. چاوم له‌سه‌ر یه‌ک دانا له‌ پر لاقم رۆی، زیریکاندم په‌روین خانم کچی پیشه‌وا ئامیزی بۆ گرتمه‌وه‌، خۆم له‌ باوه‌شی هاویشه‌ت ده‌ستم کرد به‌ گریان، پیکه‌نی کوتی په‌پوو ئه‌وه‌ به‌ربوو یه‌وه‌؟ چاوه‌واوی خۆیه‌که‌ت ره‌شت! دا بزانه‌م لاقته‌ چی لێ نه‌هات؟

به‌ینی رووناکی و تاریکی گیرم کردبوو، له‌گه‌ل خۆم قسه‌م ده‌کرد، سه‌رم له‌ جه‌نگه‌لێک، دارستانیک ده‌ر هیتابوو، ئه‌و شوپنه‌ گه‌لێک بۆم نامۆ بوو، ئه‌دی کوا حه‌وزه‌که‌ و فه‌واره‌که‌؟ کوا چاوه‌له‌که‌ کانی مالی پیشه‌وا؟ ئه‌دی کوا گوڵه‌ باخه‌کان؟ تا چاوه‌ته‌ر ده‌کات دار و درک و دال! وادیار بوو ئامیزی په‌روین خانمیش خه‌یال بوو!

ئاواله کهم خوی گه یاندمی، کوتی زور به پهله رویشتی له پر له بهرچاوم ون بووی خوف هلی گرتم نه کا له چالوی کهوت بی، شوکر بو خودای زیندووی. به لام نه گهر قهرار بی خوت وا ناراحت بکهی من چی دی له گه لت نایمه پیشی. دننیم کرد که قاییم تر له ووم که نیگه رانم بی.

پیشهی تازهی داره عه رعه ره کهی دهستی راستی حه ساری ته وای حه ساری داگرت بوو، ده بوو بو چوونه پیش حه تمه ن بیان شکینین یان لاقیان له سهر دانین و بیان نووشتینینه وه. به جیگه ی حه وزه گه وره که حه وزیکی چکوله ی ناشیرن داندرابوو که لایکی شکابوو و کهت و کرووچ ببوو.

ههر دلخوشی خوم ده داوه که نا وانیه، بچی پیشتر پلیکانه کانت لی وه دیار ده که وی! به لام خه یالیکی باتل و خالی نه پلیکانیک مابوو نه حه وزیک و که ریزیک، نه ئەشکه وتیک و محکه میک، نه ژووری سهعات و نه دیوه خانیک! هه تا چاوه ته ری ده کرت ویرانه و گل و خول.

له پر سرووشی دهنگی پووره مینام هاته بهرگویی بانگی کردم کوتی تکایه په پوو برۆ له میژ ساله لیره کونده به بوو ده خوینی، له میژ ساله قبله ی کوردان خاپوور بووه. تکایه برۆ با لیره چت به سه رنه یه و من شه رمه زاری هاوژین و منداله کانت نه بم....

به چاوی به فرمیسک وه ری که وتم ... کوشکی هیوام، شاری ئاواته کانم، مالی شادی و بیره وهری و پیکه نینه کانم له ژیر تارماییک لی وون بوو. خوزگه من و کامیل ئەو سه فهره مان هیچکات نه ده کرد. خوزگه ئەو حه سار و ده رک و بان و بیره وهری یانم ههر وه ک رابردوو له زهینم دا ده ما! به لام داری خوزگه قهت بهر نادات. خوزگه ئەو کوشکه ، ئەو کابه یه ههروه ک خوی ده ما و له بهر دلی میلیونها کوردی سه رگوی زهوی له سه ر بی راده گیرا ، خوزگه ده رکی ئەو زیاره تگایه ئاواله ده بوو بو زیاره تی ئەوینداریانی تا هه تا هه تایه.

به لام به داخه وه

په روانه / نه حمه دین

نووسین و ئاماده‌کردنی:

په‌روانه ئه‌حمه‌دین

خه‌رمانانی ۱۴۰۰ ی هه‌تاوی

www.giareng.com

